

[Birthe Rønn Hornbech]

Selv når jeg forsøger at gå ind på VS' og SFs tankegang – og det er næsten umuligt – finder jeg forslaget aldeles ansvarsløst og uden mening, men det kan måske hos forslagsstillernes socialistiske venner i Øst efterlade en tvivl om, hvorvidt alle i det danske Folketing vil kæmpe for vor frihed, og det er måske præcis det, der er meningen med det.

Venstre må afvise forslaget.

Stinus (RV):

Det Radikale Venstre er enigt med forslagsstillerne i, at det at anvende atomvåben som beskrevet i en række eksempler i bemærkningerne til forslaget må karakteriseres som en forbrydelse mod menneskeheden. Efter Det Radikale Venstres opfattelse gør i virkeligheden enhver, som starter en krig, sig skyldig i en forbrydelse, og vi kan tilslutte os de af Jens Evensen citerede udtalelser om, at »atomvåben innebærer den totale forbrytelse«.

Vi kan ligeledes i det store og hele tilslutte os de argumenter, forslagsstillerne fremfører i bemærkningerne, specielt henvisningen til Genèveprotokollens artikel 48, hvoraf det fremgår, at stridende parter til enhver tid skal skelne mellem civile genstande og militære mål, mellem den civile befolkning og kombattanter, artikel 51, som taler om, at vilkårlige angreb er forbudt, og artikel 52, der siger, at angreb skal begrænses til militære mål.

Ved anvendelse af atombomber vil det ikke være muligt at overholde disse artikler, og der er altså tale om en overtrædelse af Genèveprotokollen.

Vi må alligevel stille det spørgsmål, om anvendelse af atomvåben er en forbrydelse, som kan henregnes under konventionen om folkedrab.

Vi vil naturligvis gerne i udvalget se på dette spørgsmål, og vi stiller os positivt over for ethvert skridt, som kan være med til at mindske risikoen for anvendelse af atomvåben i Danmark og andre steder.

Arne Melchior (CD):

Hvis der fandtes et raritets- eller skrækkabinet for overflødige eller pudseløjerlige forslag – sådan et kabinet skulle vi måske have – ville det her foreliggende forslag have en umistelig plads i begge tilfælde.

Justitsministeren har spiddet både de juridiske og de begrebsmæssige forvirringer, der ligger bag forslaget, meget skarpt, og jeg tror ikke, jeg overfortolker hr. Hjortnæs' udtalelser, når jeg opfattede hans tale sådan, at han karakteriserede forslaget som ubrugeligt.

Jeg kan tilslutte mig begge de nævnte herrens indlæg.

Flere af ordførerne fandt anledning til at bedyre, at de er imod brug af atomvåben. Det kan jeg på mit partis vegne kontrassegnere, endda med uudsletteligt blæk, skønt jeg synes, at det er at gøre dette forslag og denne debat alt for megen ære at skulle gentage sådan noget hver gang.

Jeg skal derfor afrunde denne afvisning af forslaget med på ny at gøre opmærksom på, at en atomvåbenfri zone, som en af ordførerne nævnte det, efter min sprogforståelse er en zone eller et område, hvor atomvåben ikke kan ramme. Der er meget lidt vundet – meget for lidt – ved at have et område, hvorfra der ikke affyres atomvåben, så længe dete område ikke er hele kloden. Et atomvåbenfrit område er i min forståelse et område, hvor atomvåben ikke kan ramme.

Damgaard Nielsen (FP):

Det forslag, der foreligger her, er så afgjort et teoretikerforslag, som vi i Fremskridtspartiet bestemt ikke kan støtte på nogen som helst måde. Ethvert menneskeligt drab er en slags folkedrab. Det er drab, så snart et menneske slår et andet ihjel, og vedkommende, der bliver dræbt, kan næsten være ligeglad med, under hvilken form det sker. Det er lige brutalt og lige afskyeligt under alle omstændigheder.

Men realistisk set kan jeg ikke med min bedste vilje se, at dette stykke papir har nogen som helst fredsskabende betydning.

Nu er jeg selv så gammel, at jeg kan huske – jeg har også set fjernsynsbilleder af det – Chamberlain, der kom hjem med en fredsaf-tale med Hitler, hvor han blev tiljuble, fordi han nu havde sikret freden for England. Det samme gentog sig, da Hitler lavede den ene fredsaf-tale efter den anden, som var skrevet på lige så fuldgældigt et stykke papir som det, der er blevet forelagt her. Det kan aldrig nogen sinde sikre en fred, uanset hvordan man stiller det op på papiret, for papiret er uden betydning i så henseende.